

Bevezető a szociális munka élettörténeti interjúhoz

2013 tavaszán az ELTE TáTK mesterszakos szociálismunkás-képzésének keretében narratív szakmai élettörténeti interjút készítettem olyan szociális szakemberekkel, akik részt vettek a szociális munka magyarországi megalapításában. Valószínűleg egyikük sem gondolta fiatalkorában, hogy egy professzió létrehozásában vesz részt, ez utólagos konstrukció, csak a jelenből visszanezve értelmezhető így.

Nagyon különböző területről érkezett kollégák szólaltak meg egy félév során egymást követő heteken, egy-egy másfél órás szemináriumi óra keretében. Mivel a fiatal generáció tagjai közül viszonylag kevesen ismerték személyesen őket, inkább a szakirodalomból volt ismerős a nevük, fontosnak tartottam, hogy legalább egy szűk közönség – egy évfolyam hallgatói – számára megismerhető legyen az a szubjektív történet is, ahogy meghívott vendégeink emlékeztek saját szakmai múltjukra.

A narratív interjúkészítés szabályainak megfelelően a kezdő kérdés után (Kérlek, mondd el a szakmai élettörténetedet!) nem szakítottuk félbe kérdésekkel az előadót, hanem megvártuk, míg végigmondta, amit szeretett volna, csak akkor kérdeztünk vissza, mikor jelezte, hogy a történet végéhez ért. Rengeteg új részletet tudtam meg így olyan kollégákról, akiket évtizedek óta ismertem és azt gondoltam, nem érhet meglepetés velük kapcsolatban.

Több mint három év után bukkantam rá az akkor készült felvételekre. Belehallgatva ennyi idő távlatából is nagyon érdekesnek tartottam az akkor hallottakat, így a megkérdezettek hozzájárulását kértem az interjúk leírt változatának közzétételéhez.

A szövegek őrzik a beszélt nyelv jellegzetességeit, nem próbáltunk szerkesztettebb, pontosabb írott változatot készíteni belőlük. A következőkben ebből a sorozatból adok közre néhányat.

Bányai Emőke